

**NEDERLANDSE
PROVINCIE KARMELIETEN**

Zenderen, 30 mei 2026

Beste zusters en broeders van de Nederlandse Karmelfamilie,
Beste familieleden, vrienden en kennissen van Nico Hofstede,

Gisteren, vrijdag 29 mei, is onze medebroeder Nico Hofstede vroeg in de middag gestorven. In rust en vrede heeft hij zich overgegeven aan de dood. Nico was al langer ernstig ziek. Hij wist dat genezing een moeilijk traject zou zijn. Af en toe vlamde de hoop op dat een operatie toch mogelijk zou zijn. Maar uiteindelijk heeft die niet kunnen plaatsvinden. Op tweede pinksterdag heeft hij de ziekenzalving ontvangen in het besef dat hij niet meer lang zou leven. Nico heeft ons provinciale kapittel in Denekamp van 5 t/m 8 mei nog kunnen meemaken. Hij was nog actief betrokken bij de onderwerpen die toen aan de orde waren. En tegen sommigen van ons heeft hij toen nog de hoop uitgesproken dat een operatie misschien nog uitkomst zou kunnen bieden. Het heeft niet zo mogen zijn.

Nico is geboren in de kerstnacht van 1941 in het ziekenhuis in Delft. Hij was het zevende kind in een betrokken katholiek gezin. Zijn ouders runden een boerderij buiten de dorpskern van Schipluiden. In de oorlogsjaren boden zij allerlei hulp aan de mensen die het toen moeilijk hadden. Het heeft hen vriendschappen opgeleverd die tot lang na de oorlog hebben voortbestaan.

In een prachtig interview in *Achter de Karmel* van 2003 vertelt Nico hoe hij bij de Karmel terecht is gekomen, ondanks het feit dat zijn oudere broer Aad bij de Redemptoristen was ingetreden. Zijn dorpsgenoot Gregorius Ammerlaan was leraar in Zenderen. Tijdens een vakantie in Schipluiden nodigde Gregorius Nico uit naar Zenderen te komen. Zenderen beviel Nico wel en zo kwam het dat hij in Zenderen zijn gymnasiumdiploma heeft gehaald. Soms voelde hij vlak na een vakantie wel een soort van heimwee naar de verbondenheid met thuis. Maar eenmaal weer aan de studie, zo vertelt Nico, ging dat wel weer over.

In augustus 1961 is Nico in de Karmel ingetreden. Hij begon zijn noviciaat in Boxmeer. Zoals bij vele karmelieten die op jonge leeftijd zijn ingetreden het geval was, verdiepte zijn roeping zich pas na zijn intrede. De verinnerlijking van het Karmelcharisma gebeurde in de tijd van het noviciaat en de studie van de filosofie en de theologie. Nico heeft na zijn kleine professie op 23 augustus 1962 filosofie gestudeerd in Dordrecht tot 1965. Na zijn plechtige professie op 23 augustus 1965 studeerde hij theologie in Merkelbeek. Het was de tijd van het Tweede Vaticaans Concilie. De ramen en deuren van de kerk werden opengezet en er woei een frisse wind door de uitgeleefde rituelen. Voor Nico werd het duidelijk dat hij wilde leven naar God toe, voor God en voor de gemeenschap. Hij vond het belangrijk zich in te zetten voor mensen in nood en in

gemeenschap te leven met de mensen voor wie hij stond. Samen leven, samen bidden, de eucharistie vieren en het voor de mensen mogelijk maken God te ontmoeten, zo verwoordde Nico het.

Heel belangrijk is het voor de verdere ontwikkeling van Nico geweest dat de toenmalige prior provinciaal, Valerius Hoppenbrouwers, hem de gelegenheid gaf in Spanje theologie te gaan studeren: eerst in Salamanca van 1966-1967 en daarna in Granada van 1967-1969. Hij behaalde er het licentiaat theologie. Mede door zijn contacten met karmelieten uit Latijns-Amerika groeide het besef van de internationaliteit van onze orde. In die tijd leerde Nico ook Spaans. Op latere leeftijd bleef hij zijn liefde voor Spanje uitoefenen door in de zomermaanden assistenties in Spanje aan te nemen en cursussen te geven over de grote karmelitaanse heiligen uit het Spanje van de 16^e eeuw: Johannes van het Kruis en Teresa van Avila.

Nico ontving de priesterwijding op 29 maart 1969 in Aalsmeer. In 1970 ging hij naar de missie in de Filipijnen. Nico vertelde dat hij nooit een speciale roeping als missionaris heeft gevoeld. Hij ging veel meer vanuit een gevoel van solidariteit naar de Filipijnen om samen met anderen bij te dragen aan de opbouw van de gemeenschap. Wel werd hij in Manilla geconfronteerd met de steeds groter wordende tegenstelling tussen arm en rijk. Het was de tijd dat president Marcos vanwege zijn strijd tegen het communisme de staat van beleg had afgekondigd. Het gevolg was toenemende machtswillekeur, toenemende onderdrukking en toenemend geweld.

Tot 1980 was Nico leraar in het seminarie in Manilla. In 1980 werd hij gevraagd om naar Escalante op het eiland Negros te gaan. De situatie was daar geheel anders dan in Manilla. Het leven van de boeren op het platteland en in de barrio's was zwaar en de mensen hadden ernstig te lijden onder de dictatuur en het corrupte bewind van Marcos. In 1985 vond de beruchte 'massacre' van Escalante plaats: een massamoord op de boeren waarbij 20 mensen het leven lieten. Vanwege zijn solidariteit met de christelijke basisgemeenschappen die tegen het beleid van Marcos waren, werd Nico bedreigd. Er volgde publieke intimidatie. Er werd een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd. De toenemende dreigende taal van de publieke media maakte het dat Nico zich in november 1987 genoodzaakt voelde om naar een andere plaats te gaan. In die tijd heeft hij ook gevoeld hoe belangrijk de solidariteit was van de mensen die kozen voor gerechtigheid en opkwamen voor de minsten. De steun die hij toen heeft ervaren, was goed.

In 1988 ging Nico naar Mindanao. Hij werd parochiepriester, eerst in Prosperidad van 1988 tot 1997, en later in Patin-ay van 1997 tot 2000. In vergelijking met Negros was dit een behoorlijke verandering. Het tijdperk van de dictatuur van Marcos was voorbij. Er volgde een tijd van opbouw. De bevolking van Mindanao was ook mondiger en kritischer. Er waren meer immigranten die geleerd hadden voor zichzelf op te komen. Voor de Karmel was het een uitdaging om, vanwege de aandacht die ieder lid gaf aan de eigen parochie, het communiteitsleven overeind te houden. Op de een of andere wijze is dat gelukt. Ook de samenwerking van de jongere Filipijnse medebroeders met de oudere Nederlandse missionarissen is geslaagd te noemen.

In 2000 riep de toenmalige prior provinciaal, Tjeu Timmermans, Nico naar Nederland terug om het pastorale team van het stadspastoraat in Dordrecht te versterken. Nico heeft er even over moeten nadenken. Wat voor hem de doorslag heeft gegeven, was het werken in een teamverband vanuit eenzelfde inspiratie. Maar het bleef een opgave om in te burgeren in de Nederlandse sfeer die intussen erg veranderd was, in zowel maatschappelijk als kerkelijk opzicht. Vooral de toenemende secularisatie was een zwaarwegend item. Zijn ervaringen in de Filipijnen heeft Nico in Nederland vruchtbaar weten te maken. Zo had hij bijvoorbeeld aandacht voor Nederlandse mensen die met Filipijnse partners trouwden. Hij leerde hen aandacht te hebben voor de grote verschillen tussen de Filipijnse en de Nederlandse cultuur. Het Spaanse katholicisme van de Filipijnen is echt verschillend van het nuchtere en kritische christendom in ons land. Ook de directe omgangsvormen van ons land zijn geheel verschillend van de grote eerbied die men voor

elkaar heeft in de Zuidoost Aziatische culturen. Nico werd tevens medewerker van Fidoc (Filipijns Documentatiecentrum) dat toen in ons klooster te Dordrecht onderdak had gevonden.

Bij zijn 40-jarig jubileum als karmeliet verscheen in *De Dordtenaar* een artikel waarin Nico verwoordde wat de inspiratie was van zijn pastorale werk: "Het vertrouwen van God in mensen maak je waar in je relatie met mensen. Gods hand houdt ons op die momenten vast. Daarom kun je ook op de ander gericht zijn. En vanuit die overtuiging probeer ik ook een religieus leven als karmeliet te leiden."

In januari 2013 verhuisde Nico naar ons klooster in Zenderen. Al snel werd hij pastoor van de parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen. Met dezelfde pastorale intentie heeft hij daar gewerkt tot het einde van 2016. Ook na zijn emeritaat is hij dienstbaar gebleven aan onze Karmelprovincie. Niet in alle opzichten kon hij zich verenigen met de ontwikkelingen in onze provincie. Maar hij bleef zich inzetten. Hij is procurator geweest van ons convent in Zenderen en in 2021 werd hij gekozen als lid van de stuurgroep. Zijn grote talenkennis kwam goed van pas wanneer tijdens de bijeenkomsten van ons kapittel ons Nederlands vertaald moest worden in het Engels of Spaans.

Nico heeft altijd goed contact gehouden met zijn familie. Zijn familie, zijn vrienden en zijn kennissen waren hem dierbaar. Dat blijkt onder meer uit de vriendenbrieven die hij met enige regelmaat schreef om hen op de hoogte te houden van zijn lotgevallen. Zijn familie heeft hem in de Filipijnen bezocht. Tijdens zijn vakanties in Nederland was het verblijf bij zijn familie steeds een mooie en aangename tijd.

We nemen van Nico afscheid tijdens een uitvaartdienst op **donderdag 4 juni om 11.00 uur** in de Karmelkerk, Hertmerweg 44 in Zenderen. Na de viering zullen we het lichaam van Nico aan de aarde toevertrouwen op het nabijgelegen kloosterkerkhof. U bent allen van harte welkom bij de koffietafel die daarna wordt gehouden in ons klooster in Zenderen.

Voorafgaande aan de viering is er gelegenheid om van 10.15 tot 10.45 uur afscheid van Nico te nemen. Ook is het mogelijk om de uitvaartdienst via livestream te volgen. De link hiervoor is: <https://kerkdienstgemist.nl> en vervolgens de plaatsnaam 'Zenderen' invullen.

Vanuit ons geloof weten we dat Nico nu is opgenomen in de liefde van onze God.

Huub Welzen, O.Carm.
Prior Provinciaal

Correspondentieadres:
Karmelietenklooster
Hertmerweg 46
7625 RH Zenderen